

9 Φεβρουαρίου, 1994

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 591/92)

5 *Αστυνομική Δύναμη — Αφυπηρέτηση για λόγους δημοσίου συμφέροντος — Προϋποθέσεις σύγκλησης Ιατροσυμβουλίου — Κανονισμός 20(3) των περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ 51/89)— Λανθασμένη ερμηνεία των προνοιών του Νόμου, συνιστά πλάνη περί τον Νόμο.*

10 *Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσβολή δύο αυτοτελών διοικητικών πράξεων με το ίδιο δικόγραφο — Επιτρεπτή εφόσον οι πράξεις είναι συναφείς — Έννοια συνάφειας.*

10 *Διοικητική Πράξη — Σύνθετη — Άκυρη προπαρασκευαστική πράξη, συμπαρασύρει σε ακυρότητα και την τελική πράξη.*

15 *Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του τόσο την απόφαση για αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος όσο και την απορριπτική απόφαση σε αίτημά του για επανεξέτασή του από το Ιατροσυμβούλιο. Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι οι δύο πράξεις που προσβλήθηκαν δεν ήταν συναφείς και επομένως η συνένωσή τους στο ίδιο δικόγραφο δεν ήταν παραδεκτή.*

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

(1) Στην υπό εκδίκαση προσφυγή οι δύο πράξεις που προσβάλλο-

νται είναι συναφείς για το λόγο ότι το αποτέλεσμα της εκδίκασης της πράξης που προσβάλλεται στην μια αίτηση, θα έχει επίδραση στη νομιμότητα της πράξης που προσβάλλεται με την άλλη αίτηση. Συγκεκριμένα η απόφαση για απόρριψη του αιτήματος για επανεξέταση του θέματος και σύγκληση διευρημένου Ιατροσυμβουλίου, θα είναι νόμιμη μόνο αν επικυρωθεί η απόφαση για αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Απ' αυτή τη σκοπιά μπορεί να λεχθεί ότι η νομιμότητα της δεύτερης αίτησης έχει ως προϋπόθεση την νομιμότητα της απόφασης αναφορικά με την αφυπηρέτηση του αιτητή. 5
10

- (2) Ο "επίδικος" Κανονισμός είναι ο Κανονισμός 20(3) των περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών του 1989 (ΚΔΠ 51/89) (οι Κανονισμοί). Από τη διατύπωση του σχετικού Κανονισμού είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορεί να ζητηθεί η σύγκληση του Ιατροσυμβουλίου πριν την εξάντληση των 42 ημερών άδειας ασθενείας. Είναι επίσης ξεκάθαρο ότι το Ιατροσυμβούλιο συγκαλείται μόνο αν κατά τη λήξη των 42 ημερών άδειας ασθενείας το μέλος εξακολουθεί να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον. 15
20

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι άδειες ασθενείας που παραχωρήθηκαν στον αιτητή κατά το 1991 όπως αυτές εκτίθενται στο Δελτίο Αδειας Ασθενείας του (Εντυπο Αστ. 5Γ (Α.Δ. 1/16)) που είναι καταχωρημένο στον προσωπικό του φάκελο έχουν ως εξής: Είκοσι τρεις ημέρες με άδεια ασθενείας Β (ελαφρό καθήκον) και δεκατέσσερις ημέρες άδεια ασθενείας Γ (εκτός υπηρεσίας). 25

Ο σχετικός Κανονισμός αναφέρεται σε "άδεια ασθενείας" και δεν κάνει διαχωρισμό μεταξύ άδειας κατηγορίας "Β" (με ελαφρό καθήκον) και κατηγορίας "Γ" (εκτός υπηρεσίας). Αναφέρει όμως "ότι αν κατά τη λήξη των 42 ημερών άδειας ασθενείας το μέλος εξακολουθεί να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον". Από την πιο πάνω διατύπωση προκύπτει ότι το μέλος πρέπει να απουσιάζει πλήρως από το καθήκον κατά τη διάρκεια των 42 ημερών. Από την εικόνα που παρουσιάζει η κάρτα ασθενείας του είναι καθαρό ότι κατά το 1991 ο αιτητής απουσίαζε από τα καθήκοντά του μόνο για 14 μέρες. Εν πάση όμως περιπτώσει έστω και αν θεωρηθεί ότι και η άδεια κατηγορίας "Β" (με ελαφρό καθήκον) περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της άδειας ασθενείας, ο αιτητής πάλι δεν συμπληρώνει τις προβλεπόμενες από το σχετικό Κανονισμό 42, ιέρες για κάθε ημερολογιακό χρόνο. 30
35
40

Έχοντας υπόψη τις πρόνοιες του σχετικού Κανονισμού, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα, ότι η εισήγηση του Αρχηγού να

ζητήσει σύγκληση του Ιατροσυμβουλίου, προτού ο αιτητής εξαντλήσει 42 ημέρες άδεια ασθένειας εντός του 1991, στηρίχθηκε σε λανθασμένη ερμηνεία του σχετικού Κανονισμού, γεγονός που συνιστά πλάνη περί το Νόμο.

5

Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για αφυπηρέτηση του αιτητή, αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια, η οποία στηρίχθηκε σε τρωτή προπαρασκευαστική πράξη. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου, ότι άκυρη προπαρασκευαστική πράξη συμπαρασύρει σε ακυρότητα και την τελική πράξη.

10

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

15

Σκαρπάρης v. Δημοκρατίας κ.ά. (1993) 4 Α.Α.Δ. 476,

Georghiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 400,

20

Scoufari v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1845,

Michaelouides v. Republic (1979) 3 C.L.R. 56,

Ioannou v. Electricity Authority of Cyprus (1981) 3 C.L.R. 280.

25

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποίαν αποφάσισαν την αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

30

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

35

Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

40

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Ο αιτητής επιδιώκει τις ακόλουθες θεραπείες:

“1. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση με αρ. 1, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή με επιστολή του καθ' ου η αίτηση 2 ημερομ. 22.5.1992

και με την οποίαν αποφάσισε την αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

2. Δήλωση του Δικαστηρίου ότι η πράξη και/ή απόφαση του καθ' ου η αίτηση 2 η οποία περιέχεται στην επιστολή του προς τον αιτητή ημερομ.30.6.92 και με την οποίαν απέρριψε και/ή δεν ικανοποίησε το αίτημα του αιτητή για επανεξέταση του από το Ιατροσυμβούλιο είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.” 10

Ο αιτητής γράφτηκε στην Πυροσβεστική Υπηρεσία την 1.12.90. Από το Σεπτέμβριο 1991 άρχισε να παρουσιάζει προβλήματα στα κάτω άκρα. Είχε εξεταστεί από κυβερνητικό ιατρό και του παραχωρήθηκαν κατά διαστήματα άδειες ασθένειας κατηγορίας “Β” (εργασία με ελαφρά καθήκοντα), και κατηγορίας “Γ” (κανονική άδεια ασθένειας κατά τη διάρκεια της οποίας ο υπάλληλος απουσιάζει πλήρως από την εργασία του). 15

Από την κάρτα ασθένειας του φαίνεται ότι στις 14.9.91 αφού διεγνώσθη Υμενίτιδα του δεξιού ισχύος παραχωρήθηκε στον αιτητή άδεια ασθένειας κατ. ‘Γ’ 3 ημερών. Στις 17.9.91 έγινε διάγνωση αρθρίτιδας και του παραχωρήθηκε άδεια ασθένειας 1 μέρας κατ. ‘Β’. Στις 22.11.91 εξετάστηκε από την γιατρό Μάρω Κοντού, η οποία διάγνωσε Μονοαρθρίτιδα Αγκυλοποιητική Σπονδυλίτιδα και του παραχώρησε 11 μέρες άδεια ασθένειας κατ. ‘Γ’. Στις 3.12.91 επανεξετάστηκε και θεωρήθηκε ικανός για εργασία. Στις 10.12.91 επανεξετάστηκε και η ίδια γιατρός διέγνωσε την ίδια ασθένεια, και του παραχώρησε άδεια ασθένειας κατ. ‘Β’ από 10.12.91 μέχρι 7.2.92, δηλαδή σύνολο 60 ημερών. 20

Με βάση τα πιο πάνω, ο Διευθυντής Πυροσβεστικής Υπηρεσίας με επιστολή του ημερομηνίας 16.12.1991 προς τον Αρχηγό Αστυνομίας αφού τον πληροφόρησε για την κατάσταση της υγείας του αιτητή και τα περιστατικά που οδήγησαν σε παραχώρηση σ’ αυτόν αδειών ασθένειας ‘Β’ και ‘Γ’ κατηγορίας ζήτησε την εξέτασή του από Ιατροσυμβούλιο. 25

Ο Αρχηγός Αστυνομίας έστειλε την εξής επιστολή με ημερ. 21.12.91 στο Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας (ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών): 40

“Πυρ. 3862 Χρ. Χρίστου

Ο πιο πάνω Πυροσβέστης γεννήθηκε την 1.12.68 και γράφτηκε στην Πυροσβεστική Υπηρεσία την 1.12.90.

- 5 2. Στις 18.11.91 όταν παρουσιάστηκε για εκπαίδευση στη Σχολή Πυροσβεστικής παρατηρήθηκε ότι είχε σοβαρές δυσκολίες στο περπάτημα και ότι οι κινήσεις του δεν ήταν φυσιολογικές.
- 10 3. Κατόπιν τούτου στάλθηκε για ιατρική εξέταση. Από την διάγνωση διαπιστώθηκε ότι έχει μονοαρθρίτιδα (Αποδοκνημική), Αγκιλοποιητική Σπονδυλίτιδα. Του παραχωρήθηκε άδεια ασθενείας 11 ημερών κατηγορία 'Γ' και από 10.12.91 μέχρι 7.2.92 κατηγορία 'Β'. Σχετικό πιστοποιητικό ασθενείας επισυνάπτεται.
- 15 4. Ενεκα των πιο πάνω, παρακαλώ όπως αυτός κληθεί ενώπιον Ιατροσυμβουλίου για εξέταση και έχω έκθεση ως προς την κατάσταση της υγείας του και κατά πόσο θα είναι ΙΚΑΝΟΣ να εκτελεί ΠΛΗΡΗ Αστυνομικά καθήκοντα όπως προβλέπεται από το άρθρο 17 του περί Αστυνομίας Νόμου ή κατά πόσο η αναπηρία του θεωρείται ΜΟΝΙΜΗ.
- 20 5. Η πιο πάνω έκθεση είναι αναγκαία για να μπορέσω να αποφασίσω για την παραμονή του ή όχι στη Δύναμη νοουμένου ότι αυτός τώρα τελεί υπό δοκιμασία.
- 25 6. Εντυπα Γεν 97 επισυνάπτονται.”

30 Το Ιατροσυμβούλιο που απαρτιζόταν από το Δρα. Γ. Πρωτοπαπά, Ανώτερο Ιατρικό Λειτουργό και τη Δρα. Μάρω Κοντού, Ιατρικό Λειτουργό 1ης Τάξης εξέτασε το θέμα του αιτητή στις 30.1.92 και ανέφερε τα εξής σε σχετική επιστολή/έκθεση προς το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών:

35 “Εκ του ιστορικού της μελέτης των εργαστηριακών ευρημάτων και της κλινικής εικόνας ευρέθη πάσχωσα από οροαρθρική Σπονδυλοαρθροπάθεια με θετικό Η.Λ.Α.Β. 27.

40 Το Ι.Σ. φρονεί ότι ο πιο πάνω θα παρουσιάζει κατά καιρούς υφέσεις και εξάρσεις της νόσου του παρόλη τη θεραπεία που θα λαμβάνει.”

Ο Αρχηγός Αστυνομίας με επιστολή του ημερ. 10.3.92 προς το Γενικό Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών επισήμανε φωτοαντίγραφο της έκθεσης του Ιατροσυμβουλίου και εισηγήθηκε να προω-

θηθεί η αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος, “σύμφωνα με την πρώτη επιφύλαξη της παραγράφου (3) του Κανονισμού 20 των περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών του 1989”.

Το Υπουργικό Συμβούλιο με βάση σχετική Πρόταση που ετοιμάσε το Υπουργείο Εσωτερικών ημερ. 17.4.92 (αρ. Πρότασης 600/92) αποφάσισε κατά τη συνεδρία του ημερ. 23.4.92 να εγκρίνει την αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος σύμφωνα με την προαναφερόμενη κανονιστική διάταξη και την παραχώρηση σ’ αυτόν συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων σύμφωνα με τις πρόνοιες των περί Συντάξεων Νόμων. 5
10

Ο Αρχηγός Αστυνομίας (και όχι όπως λανθασμένα αναφέρεται στο αιτητικό ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών), με επιστολή ημερ. 22.5.92 πληροφόρησε τον αιτητή για την πιο πάνω απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου. Η επιστολή αυτή αποτελεί το αντικείμενο της πρώτης αίτηση για θεραπεία. 15

Στη συνέχεια ο αιτητής με επιστολή του ημερ. 28.5.92 ζήτησε από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών όπως συγκαλέσει νέο Ιατροσυμβούλιο με τη συμμετοχή και του θεράποντος ιατρού του για να επανεξετάσει την περίπτωσή του. Ανάφερε επίσης ότι όπως τον διαβεβαίωσε ο θεράπων ιατρός του η ασθένειά του υποχώρησε και η πιθανότητα να ξαναεμφανιστεί είναι μηδαμινή. Στην επιστολή του επεσύνναψε και πιστοποιητικό από τον θεράποντα ιατρό του. Ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών πληροφόρησε τον Αρχηγό Αστυνομίας για το αίτημα του αιτητή με επιστολή ημερ. 9.6.92 στην οποία ανέφερε ότι για να καταστεί δυνατή η σύγκληση διευρυνόμενου Ιατροσυμβουλίου θα πρέπει να ζητηθεί τούτο από τον Αρχηγό ως αρμόδια αρχή. Ο Αρχηγός με επιστολή ημερ. 12.6.92 πληροφόρησε τον Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών ότι δεν ενδείκνυτο επανεξέταση του αιτήματος του αιτητή και με τη σειρά του ο Διευθυντής Ιατρικών Υπηρεσιών πληροφόρησε σχετικά τον αιτητή με επιστολή ημερ. 30.6.92. Το περιεχόμενο της επιστολής αυτής αποτελεί το αντικείμενο της δεύτερης θεραπείας που ζητά ο αιτητής. 20
25
30
35

Η δικηγόρος των καθ’ων πρόβαλε στην γραπτή της αγόρευση την προδικαστική ένσταση ότι ο αιτητής προσβάλλει με το ίδιο δικόγραφο δύο αυτοτελείς διοικητικές πράξεις και ότι η συνένωσή τους δεν είναι παραδεκτή επειδή δεν είναι συναφείς. Παρέπεμψε στην υπόθεση **Ανδρέας Σμαρτάκης ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.ά.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 476 για να υποστηρίξει τη θέση της ότι οι δύο πράξεις δεν είναι συναφείς. Την ίδια υπόθεση επικαλέστηκε μαζί με άλλες και ο δικηγόρος του αιτητή για να στηρίξει τη δική του αντίθετη άποψη. Στην υπό- 40

5 θεση *Σκαρπάρης ν. Δημοκρατίας* (πιο πάνω) είχαν προσβληθεί δύο αποφάσεις της Ε.Δ.Υ. ημερ. 18.2.92 και 28.2.92 με τις οποίες τέθηκε σε διαθεσιμότητα ο αιτητής. Προσβλήθηκε παράλληλα και η απόφαση της Ε.Δ.Υ. ημερ. 28.2.92 να στερήσει από τον αιτητή μέρος των απολαβών του ως μόνιμου υπαλλήλου.

10 Ο Δικαστής Κωνσταντινίδης αφού αναφέρθηκε στις αρχές που διέπουν το θέμα της συναφείας και σε σχετική νομολογία αποφάσισε ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις ήταν συναφείς, μεταξύ άλλων και για το λόγο ότι η απόφαση ως προς τις απολαβές είχε ως προϋπόθεση την απόφαση ως προς τη διαθεσιμότητα. Στη σελ. 482 της απόφασης ειπώθηκε:

15 “Η απόφαση ως προς το μέρος των απολαβών που θα λάμβανε ο αιτητής κατά τη διάρκεια της διαθεσιμότητάς του μπορεί να έχει νόμιμο στήριγμα μόνο αν επικυρωθεί η απόφαση για διαθεσιμότητα. Μπορεί να λεχθεί ότι, από αυτή την άποψη, η απόφαση ως προς τις απολαβές έχει ως προϋπόθεση την απόφαση ως προς τη διαθεσιμότητα, ανεξάρτητα από το αν θα μπορούσε να προσβληθεί και αυτοτελώς. Εν πάση περιπτώσει, ισχύουν και σε σχέση με 20 αυτή την απόφαση όσα σημείωσα προηγουμένως. Καταλήγω ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις είναι συναφείς και ότι η συμπεροβολή τους με το ίδιο δικόγραφο είναι παραδεκτή.”

25 Στην υπόθεση *Georghiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 400 στην οποία αναφέρθηκε ο Δικαστής Κωνσταντινίδης στην πιο πάνω απόφασή του, ο αιτητής παραδέχθηκε ενοχή σε κατηγορία δεκασμού (charge of corruption) και του επιβλήθηκε η ποινή της απαίτησης για αφυπηρέτηση (requirement to resign). Ο αιτητής υπέβαλε προσφυγή 30 εναντίον της ποινής στο Υπουργικό Συμβούλιο το οποίο και την απέρριψε. Στη συνέχεια ο αιτητής υπέβαλε αίτηση για να του παραχωρηθούν τα συνταξιοδοτικά του ωφελήματα αλλά και αυτή η αίτησή του απεργίφθη. Με την προσφυγή του στο Ανώτατο Δικαστήριο ο αιτητής πρόσβαλε τόσο την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής του αναφορικά με την επιβολή της ποινής όσο και την απόρριψη 35 της αίτησης για παραχώρηση συνταξιοδοτικών ωφελημάτων. Σ’ απάντηση της προδικαστικής ένστασης που ηγήθη ότι δηλαδή με την προσφυγή προσβάλλονταν δύο ανεξάρτητες και αυτοτελείς διοικητικές πράξεις, ο Δικαστής Σαββίδης είτε στη σελ. 405:

40

“I agree with the argument advanced by counsel for the respondent that one cannot challenge two independent and unconnected administrative acts by one and the same recourse. In the present case, however, the question which arises is whether the

two acts are entirely independent of each other or whether the one is related to the other in that the second cannot have any substance in case the first one succeeds and that the second is consequential of the result of the first.

5

The claim of the applicant for pension and retirement benefits could only arise in the case of his retirement from the service whether compulsorily or voluntarily. I have therefore come to the conclusion that, irrespective of the desirability that the two acts should have been challenged by different recourses and the second one should remain in abeyance pending the result of the first, this formal defect is not enough to nullify the proceedings in respect of prayer B. It has been held time and again by this court that formal defects should not be allowed to be used as a means of defeating a claim which a party may have against an administrative act or decision.”

10

15

Με βάση τα πιο πάνω θεωρώ ότι στην υπό εκδίκαση προσφυγή οι δύο πράξεις που προσβάλλονται είναι συναφείς για το λόγο ότι το αποτέλεσμα της εκδίκασης της πράξης που προσβάλλεται στην μια αίτηση θα έχει επίδραση στη νομιμότητα της πράξης που προσβάλλεται με την άλλη αίτηση. Συγκεκριμένα η απόφαση για απόρριψη του αιτήματος για επανεξέταση του θέματος και σύγκληση διευρημένου Ιατροσυμβουλίου, θα είναι νόμιμη μόνο αν επικυρωθεί η απόφαση για αφυπηρέτηση του αιτητή για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Απ' αυτή τη σκοπιά μπορεί να λεχθεί ότι η νομιμότητα της δεύτερης αίτησης έχει ως προϋπόθεση την νομιμότητα της απόφασης αναφορικά με την αφυπηρέτηση του αιτητή.

20

25

Ενόψει των πιο πάνω η προδικαστική ένσταση κρίνεται αβάσιμη και απορρίπτεται.

30

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης είναι σημαντικό να παραθέσω αυτούσιο τον σχετικό Κανονισμό που διέπει το θέμα και που οι διαφορετικές ερμηνείες του από τους συνηγόρους αποτελούν και την βάση των αντίστοιχων επιχειρημάτων τους.

35

Ο “επίδικος” Κανονισμός είναι ο Κανονισμός 20(3) των περί Αστυνομίας (Γενικών) Κανονισμών του 1989 (οι Κανονισμοί), που προνοεί μεταξύ άλλων και τα εξής:

40

“Σε μέλος της Δύναμης μπορεί να χορηγείται άδεια ασθένειας μέχρι 42 ημέρες για κάθε ημερολογιακό χρόνο. Αν κατά τη λήξη των 42 ημερών άδειας ασθένειας το μέλος εξακολουθεί να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον, θα ζητείται από το Διευθυντή

5 Ιατρικών Υπηρεσιών και Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας να συγκαλέσει Ιατρικό Συμβούλιο για εξέταση του μέλους αυτού για να διαπιστωθεί η καταλληλότητα ή μη του μέλους να εκτελεί όλα τα καθήκοντα τα οποία δυνατόν να του ανατεθούν ή για να αποφασιστεί η παράταση άδειας ασθένειας σύμφωνα με τη διαδικασία που εφαρμόζεται στη Δημόσια Υπηρεσία.

10 Νοείται ότι σε περίπτωση που διαπιστώνεται ότι το μέλος δεν μπορεί να εκτελεί όλα τα καθήκοντα που δυνατόν να του ανατεθούν ο Υπουργός με σύσταση του Αρχηγού μπορεί να συστήσει στο Υπουργικό Συμβούλιο την αφυπηρέτηση του μέλους για λόγους δημόσιου συμφέροντος:

.....”

15 Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε ότι η ενέργεια του Αρχηγού Αστυνομίας να ζητήσει την εξέταση του αιτητή από το Ιατροσυμβούλιο αντιβαίνει τις πρόνοιες του πιο πάνω Κανονισμού.

20 Σύμφωνα με τον κ. Αγγελίδη πρώτη προϋπόθεση που θέτει ο Κανονισμός είναι κάποιο μέλος της Δύναμης να απουσιάζει από τα καθήκοντά του με άδεια ασθένειας πέραν των 42 ημερών. Στην προκειμένη περίπτωση ο αιτητής απουσίαζε μόνο για 14 μέρες (άδεια ασθένειας κατ. Γ). Η δεύτερη προϋπόθεση κατά τον κ. Αγγελίδη είναι το μέλος αυτό που απουσίαζε πέραν των 42 ημερών για λόγους ασθένειας να μη επανήλθε στην εργασία του γιατί “εξακολούθει να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον”. Τότε μόνο συνεχίζει ο κ. Αγγελίδης θα μπορεί να ζητηθεί από το Διευθυντή Ιατρικών Υπηρεσιών να συγκαλέσει Ιατρικό Συμβούλιο, για να αποφασιστεί η ακαταλληλότητα του ή η παράταση της άδειας ασθένειας. Στην προκειμένη περίπτωση καταλήγει, δεν συνέτρεχαν οι πρώτες δύο προϋποθέσεις, άρα δεν μπορούσε να υποβληθεί εισήγηση για σύγκληση Ιατροσυμβουλίου.

35 Αντίθετα, η δικηγόρος των καθ'ων ισχυρίστηκε ότι βάσει του ιατρικού ιστορικού του αιτητή η απόφαση του Αρχηγού Αστυνομίας να ζητήσει σύγκληση Ιατροσυμβουλίου όχι μόνο δικαιολογείται υπό τις περιστάσεις αλλά ήταν επιβεβλημένη. Η φρασεολογία του Κανονισμού 20(3) σύμφωνα με τη δικηγόρο της Δημοκρατίας, δεν υποδηλώνει, ότι η εξάντληση των 42 ημερών είναι υποχρεωτική για να δικαιούται η αρμόδια αρχή να ζητήσει τη σύγκληση Ιατροσυμβουλίου. Εάν η σοβαρότητα της κατάστασης της υγείας του μέλους της Δύναμης συνεχίζει, είναι τέτοια που να καθιστά απαραίτητη τη σύγκληση του Ιατροσυμβουλίου πριν την εξάντληση της άδειας ασθένειας των 42 ημερών, τούτο μπορεί να γίνει.

Δε συμφωνώ με την πιο πάνω εισήγηση της δικηγόρου των καθ'ων η αίτηση. Από τη διατύπωση του σχετικού Κανονισμού είναι ξεκάθαρο ότι δεν μπορεί να ζητηθεί η σύγκληση του Ιατροσυμβουλίου πριν την εξάντληση των 42 ημερών άδειας ασθενείας. Είναι επίσης ξεκάθαρο ότι το Ιατροσυμβούλιο συγκαλείται μόνο αν κατά τη λήξη των 42 ημερών άδειας ασθενείας το μέλος εξασκολουθεί να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον. 5

Στη συγκεκριμένη περίπτωση οι άδειες ασθενείας που παραχωρήθηκαν στον αιτητή κατά το 1991 όπως αυτές εκτίθενται στο Δελτίο Αδειας Ασθενείας του (Εντυπο Αστ. 5Γ(Α.Δ. 1/16)) που είναι καταχωρημένο στον προσωπικό του φάκελο έχουν ως εξής: 10

Ημερομηνία	Αριθμός Ημερών με ελαφρό καθήκον	Αριθμός ημερών εκτός Υπηρεσίας	
14. 9.1991		3	
17. 9.1991	1		
22.11.1991		11	
10.12.1991	22		20
	—	—	
	23	14	

Ο σχετικός Κανονισμός αναφέρεται σε “άδεια ασθενείας” και δεν κάνει διαχωρισμό μεταξύ άδειας κατηγορίας ‘Β’ (με ελαφρό καθήκον) και κατηγορίας ‘Γ’ (εκτός υπηρεσίας). Αναφέρει όμως “ότι αν κατά τη λήξη των 42 ημερών άδειας ασθενείας το μέλος εξασκολουθεί να είναι ανίκανο να επιστρέψει στο καθήκον” (η υπογράμμιση είναι δική μου). Από την πιο πάνω διατύπωση προκύπτει κατά την άποψή μου ότι το μέλος πρέπει να απουσιάζει πλήρως από το καθήκον κατά τη διάρκεια των 42 ημερών. Από την εικόνα που παρουσιάζει η κάρτα ασθενείας του είναι καθαρό ότι κατά το 1991 ο αιτητής απουσίαζε από τα καθήκοντα του μόνο για 14 μέρες. Εν πάση όμως περιπτώσει έστω και αν θεωρηθεί ότι και η άδεια κατηγορίας “Β” (με ελαφρό καθήκον) περιλαμβάνεται στον υπολογισμό της άδειας ασθενείας, ο αιτητής πάλι δεν συμπληρώνει τις προβλεπόμενες από το σχετικό Κανονισμό 42 μέρες για κάθε ημερολογιακό χρόνο. 25

Έχοντας υπόψη τις πρόνοιες του σχετικού Κανονισμού, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η εισήγηση του Αρχηγού να ζητήσει σύγκληση του Ιατροσυμβουλίου προτού ο αιτητής εξαντλήσει 42 ημέρες άδεια ασθενείας εντός του 1991 στηρίχθηκε σε λανθασμένη ερμηνεία του σχετικού Κανονισμού γεγονός που συνιστά πλάνη περί 40

το Νόμο.

5 Η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου για αφιπηρετήση του
αιτητή αποτελεί σύνθετη διοικητική ενέργεια, η οποία στηρίχθηκε σε
5 τρωτή προπαρασκευαστική πράξη. Είναι βασική αρχή του διοικη-
τικού δικαίου ότι άκυρη προπαρασκευαστική πράξη συμπαράσχει
σε ακυρότητα και την τελική πράξη. [Βλ. *Scoufari v. Republic*
(1987) 3 C.L.R. 1845, 1847, *Michaeloudes v. The Republic* (1979) 3
10 C.L.R. 56, 72, και *Ioannou v. The Electricity Authority of Cyprus*
(1981) 3 C.L.R. 280, 298, 299].

15 Ενόψει των πιο πάνω δεν κρίνω σκόπιμο να υπεισέλθω στους
υπόλοιπους λόγους για ακύρωση που προβλήθηκαν από το δικηγό-
ρο του αιτητή. Υπό τις περιστάσεις δεν χρήζει εξέτασης ούτε το δεύ-
τερο μέρος του αιτητικού της προσφυγής.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η
προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται, με £100 έξοδα υπέρ του αι-
τητή.

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £100.-
έξοδα.*